

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 443/2025
24.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Весне Мاستиловић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца „MSF X SISTEM“ д.о.о. Крагујевац, чији је пуномоћник Милан Кубат, адвокат из ..., против тужене „ProCredit Bank“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Весна Јовичић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6437/22 од 29.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 24.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужиоца и тужене.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиоца и тужене изјављене против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6437/22 од 29.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 6437/22 од 29.08.2024. године, у ставу првом изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Привредног суда у Београду П 2127/22 од 23.06.2022. године у делу у коме је обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 25.785,68 динара са законском затезном каматом почев од 26.06.2012. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 30.394,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате.

Против другостепене пресуде тужилац и тужена изјављују ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног

суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Према разлозима нижестепених судова, правноснажном пресудом Привредног суда у Београду П 4099/21 од 13.07.2021. године, утврђено је да је апсолутно ништава и да не производи правно дејство одредба члана 1. Уговора о кредиту број ... од 26.06.2012. године. Стога је обавезана тужена да тужиоцу исплати износ стечен на основу ништаве одредбе уговора о кредиту.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Чланом 487. ставом 1. ЗПП прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредности од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба тужиоца у овој правној ствари поднета је 17.05.2022. године. Вредност предмета спора је 25.785,68 динара.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије тужиоца, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужиоца се напада одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно. Нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова, али и чл. 9. Закона о парничном поступку, који прописује дужност странака да савесно користе права која су им призната законом и дужност суда да спречи и казни сваку злоупотребу права које странке имају у поступку. Нема потребе ни

за разматрањем правног питања од општег интереса, нити правног питања у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачењем права, па је стога одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Ревизија није дозвољена по члану 28. став 2. ЗПП, с обзиром да се трошкови не узимају у обзир приликом опредељења вредности предмета спора. Осим тога, имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке - којом је одлучено о тражењу које се не узима у обзир приликом опредељења вредности спора, није дозвољена.

Ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка, који се не узимају у обзир приликом опредељења вредности предмета спора у смислу члана 28. став 2. ЗПП.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић